

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.II.20.615/2015/3.szám

A Szegedi Ítéltábla dr. Balogh Emese ügyvéd által képviselt I. r. és dr. Ulics Erika ügyvéd által képviselt II. r. felpereseknek - a Dévényi és Társai Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Dévényi-Dabrowszky Géza ügyvéd) által képviselt alperes ellen jóhírnév megsértésének megállapítása és egyéb iránt indított perében a Gyulai Törvényszék 2015. április 23. napján kelt 17.P.20.310/2014/10. számú ítélete ellen a II. r. felperes 12. sorszáma alatt benyújtott fellebbezése alapján lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú ítéletet **részben**, az alábbiak szerint **megváltoztatja**.

Megállapítja, az alperes megsértette a II. r. felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy a **(internetes oldal neve)** internetes oldalon 2013. március 23. napján „(.....)” című cikkben a II. r. felperest is ábrázoló képpel és annak szövegkörnyezetével valótlanul annak a látszatát keltette, hogy a II. r. felperes is a rendőrök által előállított személyek között volt.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül tegye közzé a jogerős ítélet jogsértést megállapító rendelkezését a **(internetes oldal neve)** internetes oldalon a jogsértést tartalmazó közléssel azonos formában.

A II. r. felperes által kizárólagosan fizetendő eljárási illeték összegét 75 000 (hetvenötezer) Ft-ra felemeli.

Kötelezi az alperest, hogy az állami adóhatóság külön felhívására fizessen meg a Magyar Államnak 25 000 (huszonötezer) Ft elsőfokú és megelőző másodfokú eljárási illetéket.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

A feljegyzett 60 00 (hatvanezer) Ft fellebbezési eljárási illetékből a II. r. felperes 45 000 (negyvenötezer) Ft-ot, az alperes 15 000 (tizenötezer) Ft-ot köteles megfizetni a Magyar Államnak az állami adóhatóság külön felhívására.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S

Az I. r. felperes a Szebb Jövőért Egyesület elnöke, a II. r. felperes az alelnöke volt a perrel érintett

időszakban. Az alperes a Jobbik Magyarországért Mozgalom politikai párt **(település neve)-i** alapszervezetének az elnöke.

A Magyarország - Románia válogatott labdarúgó mérkőzés 2013. március 22-én zárt ajtók mögött került megrendezésre Budapesten. A Jobbik Magyarországért Mozgalom által Budapesten, a Dózsa György úton szervezett rendezvényen a mérkőzést kivetítőkön keresztül lehetett megtekinteni, a rendezvényen a felperesek is részt vettek.

A mérkőzést követően a szurkolók között verekedés tört ki, előbb két szurkoló verekedett össze egymással, majd a drukkerek összetűzésbe kerültek a készenléti rendőrökkel. Néhányuk üveggel dobálta a rendőröket, akik ezt követően könnygázt vetettek be. A szurkolók közül többen ittas állapotban voltak, a rendbontás miatt összesen 13 személyt állítottak elő a rendőrök. A felperesek nem voltak az előállított személyek között, velük szemben rendőri intézkedés sem történt. A II. r. felperes a rendezvényen erősen ittas állapotban volt. A mérkőzés végén felment a rendezvény helyszínén a színpadra, ahol egyebek között a „Sieg Heil” kifejezést kiabálta. Ezt követően a rendőrsorfallal elé térdelt, a rendőröket provokálva.

Az eseményekről a **(televízió neve)** a fentiekkel egyező tartalmú tudósítást közölt. A képfelvétel későbbi részében néhány másodpercre a felperesek is láthatók: a II. r. felperes hadonászik, az I. r. felperes pedig visszafogja őt, majd a rendőrsztag elhalad mellettük.

A **(internetes oldal neve)** internetes oldalon 2013. március 23-án „(.....)” címmel az alábbi írás jelent meg:

„13 embert állítottak elő a magyar - román meccsel összefüggésben. Egy rendőr megsérült, az egyenruhások könnygázt is bevetettek... Balhé a meccs után.

Összesen 13 embert állítottak elő a rendőrök a magyar-román meccsel összefüggésben. Többségüket garázdaság miatt fogták el, egy embert pedig azért állítottak elő, mert ellenállt a rendőri intézkedésnek. Egy rendőr megsérült - információink szerint eltört a lába, de nem a szurkolók okoztak neki sérülést. A budapesti Dózsa György útnál a szurkolói keménymag rendezvényét követően tört ki verekedés. Először két drukker verekedett össze egymással, majd amikor a készenléti rendőrök megrohanták őket, a többi szurkoló rájuk támadt... Néhány szurkoló üvegekkel dobálta meg az egyenruhásokat, akik könnygázzal válaszoltak. Egy rendőrautó hátsó szélvédőjét is betörték a drukkerok, de úgy tudjuk, metrókocsikat is megrongáltak.”.

Az íráshoz kapcsolódva egy fényképfelvétel is megjelent, amelyen a felperesek láthatók a mögöttük felsorakozott rendőrsztaggal. A felvétel alatt az alábbi szöveg került közlésre: „A képen a **(település neve)-i** székhelyű Szebb Jövőért Magyar Önvédelem (korábban SZJPE) országos vezetői, I.rendű felperes neve elnök és a szemtanúk szerint erősen illuminált állapotban lévő II.rendű felperes neve alelnök látható (fotó: **(fotós neve)**)”.

A kép és az az alá írt fenti szöveget követően feltöltésre került a **(televízió neve)** által közölt tudósítás, majd az írás a Jobbik **(település neve)-i** alapszervezetének alábbi közleményével zárult:

„A **(település neve)-i** Jobbik Alapszervezet elhatárolódik!

A Dózsa György úton a „balhé”, ahová Vona Gábor a Jobbik országos elnöke hívta szurkolni a nemzeti érzelmű embereket. A balhézókról készült videofelvétel tanúsága szerint azok balhéztak, akik **(település neve)-n** is szoktak, vagyis nevesítve: a Szebb Jövőért Magyar Önvédelem néhány tagja. Itthon is szeretik produkálni magukat, szemmel láthatóan alkoholos állapotban!

Ettől a csapattól a **(település neve)-i** Jobbik alapszervezete elhatárolódik, velük semmiféle közösséget a továbbiakban sem vállalunk, igyekszünk tőlük tisztas távolságot tartani. Ami nekik „jó

balhé", az a Jobbikra nézve szégyen! Itt lenne az ideje annak, hogy a Jobbik országos és megyei vezetése is rádöbbenjen végre arra, hogy ezek a „balhék", nemcsak a **(település neve)-i** alapszervezetre, hanem az országos és megyei vezetésre is rossz fényt vetnek!"

Az Internet Szolgáltatók Tanácsa által vezetett hivatalos hu domain nyilvántartás szerint a **(internetes oldal neve)** domain név 2008. augusztus 9. napján került regisztrálásra, domain-használóként az alperes mint magánszemély van nyilvántartva.

A II. r. felperes 2011. november 11-től a **(T.)** Kft. alkalmazásában állt, munkaviszonya 2013. április 5. napján közös megegyezéssel szűnt meg.

A felperesek keresetükben a jóhírnévhez fűződő személyiségi joguk megsértésének megállapítását kérték. Keresetüket arra alapították, hogy a **(internetes oldal neve)** internetes portálon közzétett híradás, valamint fényképfelvétel valótlanul azt sugallja, hogy a labdarúgó mérkőzést követően ittasan garázda magatartást tanúsítottak, „balhéztak", továbbá alkoholos állapotban voltak. Sérelmezték, a tudósítás, valamint a fényképfelvétel összekapcsolása azt a látszatot kelti, hogy azon 13 személy közé tartoztak, akiket a rendőrök előállítottak. A jogsértés megállapításán túl kérték az alperes jogsértéstől való eltiltását és elégtétel adására kötelezését.

Mindkét felperes kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest részükre személyenként 200 000 - 200 000 Ft nem vagyoni kártérítés megfizetésére. Nem vagyoni hátrányként mindketten hivatkoztak arra, hogy a személyüket érintő negatív közlés hátrányosan hat az általuk képviselt egyesületre, magánemberként pedig magyarázkodásra kényszerültek.

A II. r. felperes 300 000 Ft vagyoni kárigényt is érvényesíteni kívánt. Előadta, hogy munkaviszonya a valótlan tartalmú közlés miatt szűnt meg, a megrendelők ugyanis jelezték a munkáltatójának, hogy nem kívánnak olyan személlyel fuvaroztatni, aki garázda magatartást tanúsít. Kérték továbbá, hogy a bíróság kötelezze az alperest 250 000 Ft közérdekű célra fordítandó bírság megfizetésére. Keresetük jogalapjaként arra hivatkoztak, hogy az alperes mint a **(internetes oldal neve)** domain név használója, felelősséggel tartozik az e domain név alatt üzemeltetett internetes honlapon megjelentetett közlésekért.

Az alperes ellenkérelmében elsődlegesen a per megszüntetését kérte a Pp. 130. § (1) bekezdés g) pontjára hivatkozással, érdemi védekezése pedig a kereset elutasítására irányult. Előadta, hogy a **(internetes oldal neve)** internetes oldalnak csak a bérelője, nem felelős szerkesztője, a honlapon megjelenő tartalomért felelősség nem terheli. Vitatta, hogy ő írta a perbeli cikket. Hivatkozott arra, hogy a **(televízió neve)** által közzétett tudósítással megegyező a honlapon megjelent tartalom.

A Gyulai Törvényszék 17.P.20.070/2013/23. számú ítéletével a felperesek keresetét elutasította. Az elsőfokú ítélet I. r. felperesre vonatkozó rendelkezései jogerőre emelkedtek.

A fellebbezés folytán eljáró Szegedi Ítéltábla Pf.II.20.654/2014/4. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve, a megfellebbezett rendelkezéseit hatályon kívül helyezte és ugyanezt a bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. A II. r. felperes másodfokú eljárásban felmerült költségét 15 000 Ft-ban állapította meg. Az elsőfokú bíróságtól eltérően arra az álláspontra helyezkedett, hogy az alperes, mint a **(internetes oldal neve)** domain név használója az internetes oldalon megjelent tartalmakért felelősséggel tartozik, ezért a megismételt eljárásban az elsőfokú bíróságnak vizsgálnia kellett a közlések jogsértő voltát, és ennek függvényében az érvényesíteni kívánt objektív és szubjektív jogkövetkezmények alkalmazhatóságát.

A megismételt eljárásban a II. r. felperes keresetét fenntartotta.

Az alperes védekezése a kereset elutasítására irányult. Ellenkérelme szerint a sérelmezett közlés a valóságnak megfelel, a felvételen látszik a II. r. felperes ittassága, továbbá az is, hogy a „balhéban” részt vett, szemtanúk látták, hogy a mérkőzés után a színpadra felment, ahol egyebek között náci kijelentéseket tett.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a II. r. felperes keresetét elutasította, kötelezte, hogy fizessen meg az államnak 30 000 Ft, és az I. r. felperessel egyetemlegesen további 15 000 Ft eljárási illetéket, valamint az alperesnek 35 000 Ft perköltséget. Határozatának indokolása szerint **(tanú neve)** vallomása alapján bizonyított, hogy a II. r. felperes a rendezvényen ittas állapotban volt, magatartásával kapcsolatban rendőri intézkedés ugyan nem történt, azonban - a II. r. felperes által sem vitatottan - a tényállásban rögzített magatartást tanúsította. Rámutatott, az ilyen magatartást az emberek általában elítélik, az beleillik a „balhézás” fogalmába. Utalt arra, az alapeljárásban meghallgatott tanúk vallomása alátámasztotta, hogy a II. r. felperes a Jobbik Magyarorszáért Mozgalom által szervezett rendezvényeket is több alkalommal provokálta, megzavarta. Mindezek alapján arra az álláspontra helyezkedett, hogy a közlés való tényeket tartalmaz. Megítélése szerint a fényképfelvétel és a cikk szövegének együttes közzélése nem kelti azt a látszatot, hogy a II. r. felperessel szemben rendőri intézkedésre került sor, ezért a jogsértést emiatt sem találta megállapíthatónak. Megjegyezte, a jogsértés megállapíthatósága sem tenné lehetővé a kért szubjektív szankciók alkalmazását, mivel a II. r. felperes erre irányuló felhívás ellenére sem igazolta vagyoni és nem vagyoni kárának bekövetkeztét. Az eljárási illeték fizetésre kötelező rendelkezés kapcsán megállapította, az I. és a II. r. felperesek „közösén” kérték a 250 000 Ft közérdekű célra fordítandó bírság megfizetésére kötelezni az alperest, ezért az ezzel kapcsolatban felmerült illetéket egyetemlegesen kötelesek megfizetni.

Az ítélet ellen benyújtott fellebbezésében a II. r. felperes annak keresete szerinti megváltoztatását kérte. Érvelése szerint az elsőfokú ítélet iratellenes megállapításokat tartalmaz. Sérelmezte, hogy a bíróság aggálytalannak fogadta el a megismételt eljárásban meghallgatott **(tanú neve)** tanú vallomását, ugyanakkor figyelmen kívül hagyta, hogy az alapeljárásban meghallgatott tanúk a leírt viselkedést nem látták. Álláspontja szerint a jelen per tényállása szempontjából nincs jelentősége annak, hogy korábban zavart-e meg rendezvényt, vagy sem. Tévesnek minősítette azt az ítéleti megállapítást, miszerint a fényképfelvétel és a tudósítás szövege összeszerkesztve nem alkalmas a jóhírnév megsértésére.

A fellebbezés **részben alapos.**

A perben alkalmazandó 1959. évi IV. tv. (a továbbiakban: Ptk.) 78. § (2) bekezdése szerint a jóhírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tényt állít, híresztel, vagy való tényt hamis színben tüntet fel. Híresztelésnek a közvetett közlés, azaz a mástól szerzett értesülés továbbadása minősül (BH1999. 155, BDT2012. 2742.I.). A jogsértés tehát a valótlan tartalmú közlés továbbításával is megvalósul. A per tárgyát képező közlések ilyenek minősülnek, hiszen a honlapon közzétett írás más médiumok híryananyagán alapul.

A II. r. felperes pontosított keresetében a kereset tárgyává a cikknek a Budapesten tanúsított garázda, „balhézó” magatartásra és az alkoholos állapotra vonatkozó közléseit, valamint a fényképfelvétel és az írás összekapcsolását tette. Ezért annyiban helytálló fellebbezési érvelése, hogy a jogvita eldöntése szempontjából közömbös a más rendezvényeken tanúsított magatartása. A per tárgyává tett közlések valóságát az alperesnek kellett bizonyítania (BDT2007. 1694.I, BDT2005.

1277.I). Oszttja az ítéletábla az elsőfokú bíróság azon álláspontját, hogy az alkoholos állapotra illetve „balhézó” magatartásra vonatkozó tényállítást az alperes bizonyította. A megismételt eljárásban meghallgatott **(tanú neve)** tanú vallomása ezt alátámasztja. Alaptalanul kifogásolja a fellebbezés a tanúvallomás jogvita eldöntésére alapot adó bizonyítékként történő elfogadását, hiszen a 2015. április 23. napján tartott tárgyaláson a tanúvallomásra tett észrevételében az említett két tényállításra vonatkozó előadás kapcsán kifogást nem emelt.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság a bizonyítékok Pp. 206. § (1) bekezdésén alapuló okszerű mérlegelésével állapította meg a közlések valóságát, az ítéletábla az ítélet e körben kifejtett indokaival is egyetért.

Megalapozott azonban az a fellebbezési érvelés, hogy a közölt fénykép az ahhoz kapcsolódó szöveghelyre ágyazva, személyiségi jogot sértő. A tudósítás lényegi tartalma, hogy a rendezvényen résztvevő szurkolók olyan kirívóan közösségellenes, erőszakos magatartást tanúsítottak, amely az előállításukhoz vezető rendőri beavatkozást igényelt. Az ezt követően közölt, a felperesekről készült és a szövegábrában őket név szerint is megjelölő képfelvétel, valamint az elhatárolódó nyilatkozat együttesen azt a jelentést tartalmat hordozza az olvasó számára, hogy a II. r. felperes is a rendőrök által előállított személyek között volt. Ez pedig az alperes által sem vitatottan valótlán. A közlés sértő, hiszen ez egy, a perben bizonyítottánál durvább, erőszakosabb, rendőri intézkedést is igénylő magatartást feltételez a II. r. felperes részéről. Mindezekre tekintettel az ítéletábla a jogsértés tényét a Ptk. 84. § (1) bekezdés a) pontja alapján megállapította, továbbá a 84. § (1) bekezdés b) pontja alapján elégtételadásra kötelezte az alperest az ítélet jogsértést tartalmazó rendelkezésének közzétételével. Nem találta indokát a további jogsértéstől történő eltiltásnak, mivel a II. r. felperes maga sem hivatkozott arra, hogy ismételten megjelentette az alperes a jogsértést megvalósító írást.

Az ítéletábla nem látott lehetőséget a Ptk. 84. § (1) bekezdés e) pontjában írt szubjektív jogkövetkezmények alkalmazására, az alperes vagyoni és nem vagyoni kártérítés megfizetésére kötelezésére. A Ptk. 84. § (1) bekezdés e) pontja alapján, akit személyhez fűződő jogában megsértenek, az a polgári jogi felelősség szabályai szerint követelhet kártérítést. Mindez azt jelenti, hogy a felperest terhelte annak bizonyítása, miszerint a jogsértéssel okozati összefüggésben vagyoni illetve nem vagyoni kára keletkezett. A felperes azonban bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget. Az elsőfokú bíróság a Pp. 3. § (3) bekezdése szerint eljárva a II. r. felperes részére a szükséges tájékoztatást megadta, felhívta bizonyítékai előterjesztésére (17.P.20.070/2013/17. számú jegyzőkönyv), a II. r. felperes azonban e körben bizonyítást nem ajánlott fel. Vagyoni kárát a munkaviszonya megszüntetésére alapította, a peradatok alapján azonban az állapítható meg, hogy munkaviszonya közös megegyezéssel szűnt meg. Személyes előadása szerint a fuvarozók a „cikk hatására” nem kívántak olyan fuvarra kötni szerződést, amely esetben a gépjárműnek ő a vezetője, ezen állítását azonban a bíróság felhívására sem igazolta. Rámutat az ítéletábla, a cikk a per tárgyává tett, de jogsértőnek nem ítélt állításokat is tartalmazza, ezért a II. r. felperes vagyoni kártérítésre kizárólag annak igazolása esetén tarthatna igényt, ha

bizonyíthatóan a rendőri előállítás látszatát keltő közlés miatt szűnt volna meg a munkaviszonya, ezt viszont a II. r. felperes semmivel nem igazolta.

A II. r. felperes a nem vagyoni kártérítést megalapozó hátrány alátámasztására sem ajánlott fel bizonyítást. Megjegyzi azonban az ítéletábla, hogy a tényállásban írt, és valóban bizonyult II. r. felperesi magatartás kapcsán - az általános társadalmi megítélés szerint - a hivatkozott hátrány (magyarázkodásra kényszerült) szükségképpen bekövetkezhetett a jogsértő közlés hiányában is.

A II. r. felperes kártérítési igénye megalapozatlannak bizonyult, ezért a Ptk. 84. § (2) bekezdésében írt közérdekű bírság kiszabására sem kerülhet sor.

Tekintettel arra, hogy a per tárgyává tett közlések közül az ítélet tábla a jogsértést egy tekintetben találta mindössze megállapíthatónak, a kártérítési igény pedig alaptalannak bizonyult, a pervesztesség-pernyertesség aránya $3/4 - 1/4$ arányban határozható meg a II. r. felperesre terhesebben. Ennek megfelelően kötelezte az ítélet tábla a II. r. felperest és az alperest az elsőfokú és a megelőző másodfokú eljárásban felmerült és feljegyzett eljárási illeték megfizetésére az Itv. 74. § (3) bekezdése szerint alkalmazandó 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján.

A fentiekre tekintettel az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, egyebekben helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban a II. r. felperes fellebbezésének részbeni alapossága következtében a pervesztesség-pernyertesség aránya az elsőfokú eljárással azonosan alakul, ennek megfelelően kötelezte az ítélet tábla a II. r. felperest és az alperest az Itv. 74. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésében foglaltakra figyelemmel a feljegyzett fellebbezési eljárási illeték megfizetésére.

S z e g e d , 2015. november 4.

Dr. Szeghő Katalin sk.
a tanács elnöke

Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.
előadó bíró

Dr. Lengyel Nóra sk.
táblabíró